

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 977 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 978 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 ¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală.....	4–6
Decizia nr. 982 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 230 din Codul de procedură penală	6–7
Decizia nr. 986 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	7–9
Decizia nr. 997 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Codul penal	9–11
Decizia nr. 998 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408 ² din Codul de procedură penală	11–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
15. — Hotărâre privind aprobarea scoaterii din rezervele de stat a unor produse și a acordării acestora ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, pentru populația din județele Botoșani, Neamț și Vaslui.....	14–15
16. — Hotărâre privind trecerea unor bunuri mobile aflate în domeniul privat al statului din administrarea Școlii Superioare de Aviație Civilă în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 977

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Furtună și Aurica Furtună în Dosarul nr. 2.860/1.748/2011 (482/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 955D/2012.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Victor Furtună și asistat de domnul avocat Ion Dulgheru din cadrul Baroului Ilfov, cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției au depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.132D/2012, nr. 1.309D/2012 și nr. 1.373D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Magda Demele în Dosarul nr. 2/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Asociația Pro Brașov în Dosarul nr. 1.038/310/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Tiberiu Pușcaș, Nicodim Pușcas, Domițian Pinteș și Ioan Șanta în Dosarul nr. 930/309/2012 al Judecătoriei Șimleu Silvaniei.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției Asociația Pro Brașov, domnul avocat Costel Toroiman din cadrul Baroului București, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul Victor Furtună, precum și cei doi avocați prezenți sunt de acord cu conexarea celor patru dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea

dosarelor nr. 1.132D/2012, nr. 1.309D/2012 și nr. 1.373D/2012 la Dosarul nr. 955D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului avocat Ion Dulgheru, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, deoarece reglementarea criticată privează persoana interesată de exercitarea căii de atac a recursului.

Domnul avocat Costel Toroiman pune concluzii de admitere a excepției, întrucât dispozițiile legale criticate afectează prevederile constituționale ale art. 129 prin aceea că interzic exercitarea unei căi de atac.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 716/R din 9 aprilie 2012, Sentința penală nr. 91 din 10 mai 2012, Decizia penală nr. 1.036 din 7 august 2012 și Încheierea din 14 septembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 2.860/1.748/2011 (482/2012), nr. 2/45/2012, nr. 1.038/310/2012 și nr. 930/309/2012, **Curtea de Apel București — Secția I penală, Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Judecătoria Șimleu Silvaniei au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Victor Furtună și Viorica Furtună, de Elena Magda Demele, de Asociația Pro Brașov, respectiv de Tiberiu Pușcaș, Nicodim Pușcas, Domițian Pinteș și Ioan Șanta în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată ori având ca obiect soluționarea unor recursuri împotriva sentinței penale prin care s-a respins ca neîntemeiată plângerea formulată împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece a fost înlăturată calea de control judiciar a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a menținut soluția de netrimitere în judecată. Prin refuzul de a acorda dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală se interzice părții interesate accesul la justiție și la folosirea căilor de atac în acord cu dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Curtea de Apel București — Secția I penală, Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori

și de familie și Judecătoria Șimleu Silvaniei opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, așa cum a fost modificat prin art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la România ca stat de drept, art. 11 alin. (1) și (3) referitor la obligarea statului român de a îndeplini cu bună-credință obligațiile din tratatele la care este parte și la ratificarea acestor tratate, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare, art. 44 referitor la *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 referitor la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 129 referitor la *Folosirea căilor de atac* și art. 148 referitor la *Integrarea în Uniunea Europeană*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 13 referitor la *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și ale art. 2 privind *Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală* din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 324 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 mai 2012, și Deciziei nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și a statuat că, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac se aplică în mod corespunzător

și, prin urmare, nu este restrâns în niciun fel dreptul părții de a se adresa instanței, de a formula apărări și de a se prevala de toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil. Mai mult, după pronunțarea unei hotărâri de către instanța de fond, se pot exercita căile de atac prevăzute de lege, partea având posibilitatea să își exercite neîngrădită dreptul de acces liber la justiție.

De asemenea, având în vedere soluțiile pronunțate de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, întrucât, potrivit art. 129 din Constituție, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Prin urmare, constituie atributul exclusiv al legiuitorului reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată. Eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a Convenției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

Totodată, ținând seama de natura cauzelor reglementate prin dispozițiile de lege atacate, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării ori urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimite în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în speță.

Nu sunt aplicabile în cauză nici dispozițiile constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne.

În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Furtună și Aurica Furtună în Dosarul nr. 2.860/1.748/2011 (482/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală, de Elena Magda Demele în Dosarul nr. 2/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Asociația Pro Brașov în Dosarul nr. 1.038/310/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Tiberiu Pușcaș, Nicodim Pușcas, Domițian Pinteș și Ioan Șanta în Dosarul nr. 930/309/2012 al Judecătorei Șimleu Silvaniei.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 978

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 15.976/320/2011 al Judecătorei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 981D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 15.976/320/2011, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 320¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de instanță în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale la fond în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că prevederile art. 320¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, în măsura în care interzic instanței posibilitatea aplicării inculpaților a beneficiului reducerii cu o treime a limitelor de pedeapsă în cazul în care, deși inculpatul solicită judecarea în baza procedurii simplificate, recunoscând fără rezerve învinuirea, instanța consideră că la dosarul de urmărire penală nu sunt suficiente probe pentru a fundamenta o hotărâre de condamnare și se impune suplimentarea probatoriului. Totodată, o astfel de procedură simplificată generează o serie de dificultăți și în cazul judecării infracțiunilor comise din culpă la a căror individualizare trebuie să se țină seama în mod necesar de gradul de culpă cu care s-a săvârșit infracțiunea de către inculpat și, eventual, de culpa concurrentă a victimei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece stabilesc criterii aleatorii și exterioare inculpaților care își recunosc vinovăția în baza cărora se admite sau se respinge cererea de reducere a pedepsei. Aceste criterii nu constituie prin ele însele o justificare obiectivă și rezonabilă pentru instituirea unui tratament distinct.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 320¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală — *Judecata în cazul recunoașterii vinovăției*, introdus prin art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, astfel cum a fost modificat prin art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 21 decembrie 2011, care au următorul conținut:

„Instanța de judecată soluționează latura penală atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. [...]

Instanța va pronunța condamnarea inculpatului, care beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii, și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dispozițiile alin. 1—6 nu se aplică în cazul în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață.”

Instanța de judecată susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aplicarea procedurii simplificate este o derogare de la dreptul comun, care presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în prima fază a procesului penal au fost dezlegate în totalitate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului.

Această procedură nu este însă un drept fundamental și inculpatul este liber să uzeze sau nu de ea, după cum instanța de judecată, în condițiile în care constată că probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt suficiente pentru a stabili că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, poate respinge cererea.

Totodată, aspectele legate de identificarea faptei și vinovăția autorului așa cum au fost reglementate în textul criticat nu neagă celelalte judecăți referitoare la aplicarea pedepsei și la individualizarea ei, judecătorul putând dispune condamnarea inculpatului cu reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii, și cu reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii. Astfel, potrivit art. 72 din Codul penal, la stabilirea și la aplicarea pedepselor se ține seama de dispozițiile părții generale a aceluiași cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptei, de

persoana infractorului și de împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală. Totodată, dintr-o analiză comparativă a beneficiului reducerii de pedeapsă ca urmare a aplicării procedurii simplificate, pe de o parte, și a beneficiului aplicării eventualelor efecte ale circumstanțelor atenuante potrivit dreptului comun, pe de altă parte, se observă că în cea de-a doua situație pedeapsa închisorii se poate reduce nu cu o treime, ci cu mai mult. Astfel, la un minim special de 10 ani pedeapsa poate coborî până la 3 ani, la un minim special de 5 ani pedeapsa poate coborî până la 1 an, iar la un minim special de 3 ani pedeapsa poate coborî până la 3 luni. Or, așa cum rezultă din chiar alin. 1 și 2 al art. 320¹ din Codul de procedură penală, inculpatul, din proprie voință, poate declara că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și, cu titlu de excepție, pe baza unor înscrisuri în circumstanțiere pe care le poate administra la acel termen. Astfel, această procedură, pe lângă beneficiul celerității, este de natură a oferi inculpaților și alte rațiuni pentru a depune toate diligențele necesare pentru lămurirea tuturor aspectelor legate de obținerea unor acte în circumstanțiere. În măsura în care consideră că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea prevederilor legale, atunci inculpatul este liber să nu uzeze de procedura simplificată.

Prin urmare, nu poate fi primită susținerea referitoare la încălcarea principiului egalității în fața legii, deoarece, în măsura în care instanța apreciază că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt insuficiente pentru a stabili că fapta există, că aceasta constituie infracțiune și că a fost săvârșită de inculpat, atunci poate respinge cererea formulată, urmând a judeca cauza potrivit dreptului comun, cadru procesual în care poate lămuri toate împrejurările, inclusiv cele legate de gradul de culpă în cazul în care aceasta este comună cu cea a victimei, inculpatul putând beneficia, așa cum s-a arătat mai sus, de un tratament juridic mai blând, în acord cu efectele circumstanțelor atenuante. Altfel spus, conduita bună a infractorului înainte de săvârșirea infracțiunii, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul ori paguba produsă, comportarea sinceră în fața autorității, **recunoașterea vinovăției** și alte asemenea reprezintă împrejurări care pot constitui circumstanțe atenuante care, în cazul infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 178 alin. 2 din Codul penal (a cărei pedeapsă este închisoarea de la 2 la 7 ani), sunt mai favorabile decât beneficiul prevăzut de art. 320¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, adică minimul pedepsei reduce în acord cu art. 76 din Codul penal poate coborî până la minimul general respectiv de **15 zile**, iar minimul pedepsei reduce în acord cu art. 320¹ din Codul de procedură penală poate fi redus doar cu o treime, adică cu 8 luni, rezultând un minim de **1 an și 4 luni**.

În sfârșit, ca răspuns complet asupra criticilor formulate în bloc, se poate observa că, potrivit art. 320¹ alin. 6 din Codul de procedură penală, în cazul în care instanța soluționează cauza conform alin. 1 al art. 320¹, poate face aplicarea în mod corespunzător și a prevederilor art. 334 referitor la *Schimbarea încadrării juridice*, art. 340 referitor la *Dezbaterile și ordinea în care se dă cuvântul*, art. 341 referitor la *Ultimul cuvânt al inculpatului*, art. 342 referitor la *Concluzii scrise*, art. 343 referitor la *Obiectul deliberării* și art. 344 referitor la *Reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor*, sens în care, dacă în cursul deliberării instanța apreciază că o anumită împrejurare trebuie lămurită și că este necesară reluarea cercetării judecătorești, repune cauza pe rol.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ alin. 4 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în Dosarul nr. 15.976/320/2011 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 982

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 230 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 230 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghită Gh. Stan în Dosarul nr. 922/232/2012 al Judecătoriei Găești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.048D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 922/232/2012, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 230 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghită Gh. Stan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece nu instituie un termen rezonabil de comunicare a rezoluțiilor ori ordonanțelor procurorului către persoanele care au făcut plângerea ori celorlalte persoane interesate.

Judecătoria Găești opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 230 — *Neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire când fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni*, astfel cum a fost modificat prin art. XVIII pct. 32 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „*Procurorul, sesizat potrivit art. 228 alin. 2, dispune prin ordonanță, după caz, neînceperea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire penală. Copia ordonanței și, după caz, a propunerii organului de cercetare penală se comunică persoanei care a făcut sesizarea, precum și persoanei față de care s-a dispus soluția de neurmărire sau de netrimite în judecată.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 131 referitor la *Rolul Ministerului Public* și art. 132 referitor la *Statutul procurorilor*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției și-a fundamentat critica pe dispozițiile constituționale referitoare la *Rolul Ministerului Public* și la *Statutul procurorilor*. Or, aceste prevederi nu au nicio legătură cu soluția legislativă criticată potrivit căreia procurorul dispune prin ordonanță fie neînceperea urmăririi penale, fie scoaterea de sub urmărire penală, ori de câte ori constată că fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 230 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghită Gh. Stan în Dosarul nr. 922/232/2012 al Judecătorei Găești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 986

din 22 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (1)
din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind

comunicând totodată copia ordonanței persoanei care a făcut sesizarea ori celei față de care s-a pronunțat soluția.

Critica autorului referitoare la inexistența unui termen rezonabil de comunicare a rezoluțiilor ori ordonanțelor procurorului este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, coroborat cu art. 61 din Legea fundamentală, Curtea se pronunță numai asupra actelor cu privire la care a fost sesizată, **fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului**, întrucât unica autoritate legiuitoare din România este Parlamentul, Curții nefiindu-i recunoscută o astfel de competență.

Totodată, Curtea mai constată că eventualele întârzieri în soluționarea plângerilor adresate procurorului, la care face referire autorul excepției (fie că sunt îndreptate împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta, fie că vizează soluția de netrimite în judecată) și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii sale, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Sorin Celea și Violeta Corcoveanu în Dosarul nr. 17.942/215/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.110D/2012.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției Violeta Corcoveanu, domnul avocat Florea Gheorghe din cadrul Baroului Dolj, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că părțile Direcția Generală a Finanțelor Publice Olt, în numele și pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală, și Aura Dumitru Naicu au depus note scrise prin care solicită judecata în lipsă.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.115D/2012, având ca obiect excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Gheorghe Tănase în Dosarul nr. 15.169/318/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul autorului excepției Violeta Corcoveanu este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.115D/2012 la Dosarul nr. 1.110D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției Violeta Corcoveanu, care pune concluzii de admitere a acesteia, deoarece dispozițiile legale criticate lipsesc partea interesată de garanția nediscriminării.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece prevederile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 asigură pe deplin dublul grad de jurisdicție în materie penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 iunie 2012 și 1 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 17.942/215/2009 și nr. 15.169/318/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția a fost ridicată de Sorin Celea, Violeta Corcoveanu și Gheorghe Tănase în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor recursuri în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 sunt neconstituționale, deoarece la data sesizării primei instanțe hotărârile pronunțate în cauzele ce aveau un obiect similar erau supuse atât apelului, cât și recursului. Or, intervenția unei noi reglementări privind etapele procesului nu poate afecta drepturile și libertățile procesuale ale celor trimiși în judecată, deoarece, în condițiile în care căile de atac constituie o garanție a dreptului la apărare, atunci și dreptul la apel al inculpatului este un drept fundamental ce nu poate fi înlăturat printr-o dispoziție tranzitorie.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „(1) *Hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 612 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2012, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 și a statuat că este recunoscut de principiu că impunerea prin lege a unor exigențe, cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, are o indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

Având dezlegarea constituțională să procedeze ca atare, legiuitorul trebuie să fie preocupat ca exigențele astfel instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu antreneze o restrângere excesivă a exercițiului vreunui drept, de natură să pună sub semnul întrebării însăși existența acestuia (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

Durata procesului și finalizarea acestuia depind adesea de o serie de factori, cum sunt: gradul de operativitate a organelor judiciare; incidente legate de îndeplinirea procedurii de citare; complexitatea cazului și alte împrejurări care pot să întârzie soluționarea cauzei (de exemplu, în situația disjungerii cauzei față de un coautor, acesta, grație întârzierii finalizării fazei de urmărire penală, spre deosebire de celălalt coautor, poate apela la procedura simplificată prevăzută de art. 320¹ din Codul de procedură penală). De asemenea, în numeroase cazuri, durata proceselor nu depinde numai de atitudinea părților care pot formula sau nu diverse cereri sau se pot afla în situații de natură obiectivă, ci se datorează unor alte circumstanțe, care țin de organizarea justiției și de gradul de încărcare a activității parchetelor și instanțelor.

Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, Parlamentul are competența exclusivă de a reglementa prin lege procedura de judecată. Reglementarea unei noi proceduri ce urmărește

accelerarea soluționării proceselor nu încalcă principiul egalității și nediscriminării, decât dacă prevede un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între mijloacele folosite și scopul urmărit. Or, în acest caz legiuitorul a ales ca aplicarea căilor de atac prevăzute de legea nouă să fie făcută în funcție de data pronunțării hotărârilor penale, astfel încât legea nouă urmează a se aplica în mod egal tuturor persoanelor față de care au fost pronunțate hotărâri judecătorești ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010. Criteriul ales este obiectiv și rezonabil, constituind, în același timp, o garanție în privința previzibilității normelor procedural penale aplicabile în cazul proceselor penale pendinte. Prin urmare, dispozițiile art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 nu contravin principiului egalității

în drepturi, fiind operante pentru toți inculpații aflați în aceeași situație juridică și pe deplin aplicabile în virtutea principiului *tempus regit actum*.

În plus, Curtea a mai constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea celorlalte dispoziții constituționale invocate, deoarece prevederile legale criticate nu conțin norme care să aducă atingere dreptului la un proces echitabil sau principiului îmfăptuirii justiției, aplicându-se în mod unitar tuturor persoanelor aflate în aceeași ipoteză juridică, fără niciun fel de discriminare pe considerente arbitrare.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (1) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Sorin Celea și Violeta Corcoveanu în Dosarul nr. 17.942/215/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și de Gheorghe Tănase în Dosarul nr. 15.169/318/2007 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 997

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Octavian Răzvan Mihăilă în Dosarul nr. 19.663/215/2012 al Judecătorei Craiova — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.339D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 19.663/215/2012, **Judecătoria Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de

neconstituționalitate a prevederilor art. 60 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Octavian Răzvan Mihăilă în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cereri de liberare condiționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, în dezacord cu criteriile obiective și rezonabile, instituie o discriminare bazată pe vârstă.

Judecătoria Craiova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. 2 din Codul penal, cu denumirea marginală *Liberarea condiționată în cazuri speciale*, care au următorul conținut: „*Cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și dispozițiile art. 1 referitor la egalitatea ființelor umane și art. 2 referitor la exercitarea drepturilor fără deosebire de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică, origine, avere, naștere sau orice altă situație din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 423 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 22 iunie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 teza a doua din

Codul penal, statuând că textul de lege criticat reglementează acordarea liberării condiționate după criteriul vârstei condamnatului, respectiv condamnatul să fi împlinit 60 de ani dacă este bărbat sau 55 de ani dacă este femeie. De acest criteriu se ține seama numai dacă sunt îndeplinite cumulativ și următoarele condiții: să fi executat o treime din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau jumătate în cazul închisorii mai mari de 10 ani și să fie stăruitor în muncă, disciplinat și să dea dovezi temeinice de îndreptare.

Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece prin Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997, a statuat că „principiul egalității în drepturi nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite”.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 23 iulie 1968, pronunțată în Cauza „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene împotriva Belgiei*”, a statuat, referitor la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că „autoritățile naționale competente se găsesc adesea în fața unor situații sau probleme a căror diversitate reclamă soluții juridice diferite; mai mult, unele inegalități de drept nu urmăresc decât să corecteze anumite inegalități de fapt”.

De asemenea, Curtea de la Strasbourg a reținut că deosebirea de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, adică atunci când nu se urmărește un scop legitim sau nu se păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere. (Hotărârea din 16 septembrie 1996 pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei* și Hotărârea din 6 iulie 2004 pronunțată în Cauza *Bocancea și alții împotriva Moldovei*).

Astfel, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context.

Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea Constituțională a constatat că prin dispozițiile art. 60 alin. 2 teza a doua din Codul penal legiuitorul a instituit o măsură de protecție specială a femeilor. Această măsură este justificată obiectiv și rezonabil în raport cu situația și condiția specială a femeilor în societate, urmărește un scop legitim și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere, fără a fi întemeiată pe o discriminare având la bază criteriul sexual.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Octavian Răzvan Mihăilă în Dosarul nr. 19.663/215/2012 al Judecătorei Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 998

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 408² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eftimie Petcu în Dosarul nr. 6.541/3/2012 (1.915/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.354D/2012.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.379D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 408² alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Drăghici în Dosarul nr. 11.591/3/2012 (2.587/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorii excepției sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea

Dosarului nr. 1.379D/2012 la Dosarul nr. 1.354D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției Eftimie Petcu, care susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece este lipsit de beneficiul efectelor deciziei de admitere pronunțate de Curtea Constituțională nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011.

De asemenea, autorul Constantin Drăghici susține admiterea excepției de neconstituționalitate, deoarece a primit un tratament diferențiat față de alți condamnați care au beneficiat de efectele deciziei de admitere a Curții Constituționale nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece aspectele referitoare la dispozițiile art. 408² din Codul de procedură penală reprezintă expresia prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (4) potrivit cărora deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin deciziile penale nr. 197 din 2 iulie 2012 și nr. 242/A din 17 septembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 6.541/3/2012 (1.915/2012) și nr. 11.591/3/2012 (2.587/2012), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 408² din Codul de procedură penală și, respectiv, art. 408² alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Eftimie Petcu și Constantin Drăghici în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă egalitatea în drepturi, deoarece limitează posibilitatea revizuirii hotărârilor definitive pronunțate **numai** în cauzele în care Curtea Constituțională a admis o excepție de neconstituționalitate. Totodată, prevederile legale criticate permit aplicarea

diferențiată a dispozițiilor legale privitoare la revizuire în cazul deciziilor Curții Constituționale. Astfel, se arată că autorii excepției au primit un tratament juridic diferențiat față de alți numeroși condamnați care au beneficiat de efectele deciziei de admitere a Curții Constituționale nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011.

Curtea de Apel București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 408² — *Revizuirea în cazul deciziilor Curții Constituționale* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Constituțională a admis o excepție de neconstituționalitate pot fi supuse revizuirii, dacă soluția pronunțată în cauză s-a întemeiat pe dispoziția legală declarată neconstituțională sau pe alte dispoziții din actul atacat care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare.*

Pot cere revizuirea:

a) *oricare parte din proces, în limitele calității sale procesuale;*

b) *soțul și rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia;*

c) *procurorul.*

Cererea de revizuire se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea rămasă definitivă a cărei revizuire se cere.

Cererea de revizuire se poate face în termen de 3 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Curții Constituționale.

Dispozițiile art. 408¹ alin. 5—11 se aplică în mod corespunzător.

Hotărârea instanței de revizuire este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea supusă revizuirii.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției Eftimie Petcu a fost condamnat prin sentința penală nr. **376 din 21 mai 2010**, pronunțată de Tribunalul București (modificată prin decizia penală nr. 242/A din 16 noiembrie 2010 a Curții de Apel București), rămasă **definitivă prin decizia penală nr. 1.788/R din 3 mai 2011**, la pedeapsa de 6 ani închisoare pentru săvârșirea a 10 infracțiuni de trafic de influență și a 10 infracțiuni de uz de fals.

Ulterior, prin sentința penală nr. 424 din 18 mai 2012, Tribunalul București a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire a sentinței penale nr. 376 din 21 mai 2010. Împotriva acestei sentințe autorul a formulat recurs, etapă procesuală în care a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² din Codul de procedură penală referitor la

posibilitatea revizuirii în cazul admiterii unei excepții de neconstituționalitate.

De asemenea, autorul excepției Constantin Drăghici a fost condamnat prin sentința penală nr. **296/F din 8 aprilie 2010**, pronunțată de Tribunalul București (modificată prin decizia penală nr. 272/A din 16 decembrie 2010 a Curții de Apel București), rămasă **definitivă prin decizia penală nr. 3.523/R din 10 octombrie 2011**, la pedeapsa de 6 ani închisoare.

Ulterior, prin sentința penală nr. 576/F din 26 iunie 2012, Tribunalul București a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire a sentinței penale nr. 296/F din 8 aprilie 2010. Împotriva acestei sentințe autorul a formulat recurs, etapă procesuală în care a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² din Codul de procedură penală referitor la posibilitatea revizuirii în cazul admiterii unei excepții de neconstituționalitate.

Astfel, se arată că prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală referitor la procedura judecătii în cadrul recunoașterii vinovăției, astfel cum a fost introdus prin art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a respins însă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale în cauzele care aveau ca obiect contestația la executare. Pentru a pronunța o astfel de soluție, instanța de contencios constituțional a statuat că până la încetarea stării de tranziție, în virtutea principiului constituțional al retroactivității legii penale mai favorabile, dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală se aplică tuturor inculpaților care au fost trimiși în judecată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010, dar care au depășit momentul procesual al începerii cercetării judecătorești. Alta a fost situația cauzelor în care se pronunțaseră deja hotărâri definitive, sens în care Curtea a respins ca inadmisibilă excepția aceluiași dispoziții invocată în cauzele penale aflate în contestație la executare, deoarece, așa cum rezultă din denumirea sa marginală, textul are în vedere o judecată, aparținând, **cu excepția situațiilor tranzitorii, numai fondului** și care, deopotrivă, trebuie să fie operabilă numai până la pronunțarea unei hotărâri definitive. Prin urmare, nu este susceptibilă de aplicabilitatea principiului retroactivității legii penale mai favorabile.

Așa fiind, Curtea mai constată că Legea nr. 202/2010 a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 26 octombrie 2010 și a intrat în vigoare la 30 de zile de la publicare.

Prin urmare, în ce privește situația ambilor autori, Curtea constată că la data pronunțării pe fond, respectiv 21 mai 2010 și 8 aprilie 2010, nu erau în vigoare dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală, dar la data rămânerii definitive a hotărârilor de condamnare, respectiv 3 mai 2011 și 10 octombrie 2011, aceste dispoziții erau active.

Prin urmare, autorii excepției sunt nemulțumiți de împrejurarea că, deși le erau opozabile prevederile art. 320¹ din Codul de procedură penală, în sensul constituțional astfel statuat prin Decizia Curții nr. 1.470 din 8 noiembrie 2010, instanța nu a făcut aplicarea lor. Totodată, autorilor nu le este permis să uzeze de calea revizuirii, deoarece nu au invocat excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi.

Cu privire la aplicarea prevederilor art. 320¹ din Codul de procedură penală în cauzele deduse judecătii, Curtea constată că aceasta excedează unui eventual control de constituționalitate, fiind atribuit exclusiv al instanței de judecată.

În ce privește fondul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² din Codul de procedură penală, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, „*Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la*

data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor". Aceasta presupune că o decizie de admitere a Curții Constituționale are efecte *erga omnes*, și nu limitate la părțile din proces, cu condiția aplicării lor pentru viitor. Prin urmare, efectele juridice produse de dispozițiile legale anterior constatării neconstituționalității lor rămân valabile, potrivit principiului aplicării legilor în timp. Nu ar putea fi admisă o teză contrară, întrucât s-ar aduce atingere stabilității raporturilor juridice, în absența căreia nu se poate vorbi de o ordine de drept. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului și, implicit, al statului de drept, este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

Autorii excepției apelează la un sofism încercând să inducă ideea aplicării *ex tunc* a unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională cu consecința directă a afectării prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (4). Or, chiar dacă în prezent judecarea fondului unei pricini nu se mai suspendă până la soluționarea excepției de neconstituționalitate invocate în acea cauză, efectele unei decizii de admitere pronunțate de instanța de contencios constituțional se întind *inter partes* numai *ex nunc*, deoarece **revizuirea este cea care în mod direct produce efecte pentru trecut, și nu decizia de admitere a Curții Constituționale**, aceasta din urmă fiind numai un instrument, un motiv legal pentru reformarea **viitoare** a hotărârilor judecătorești care s-au întemeiat pe dispoziția declarată neconstituțională. Prin urmare, decizia de admitere a Curții Constituționale mediază revizuirea, și nu invers, iar efectele pentru trecut de remediere a aspectelor dintr-o hotărâre judecătorească definitivă ce nu au putut fi prevenite sunt o consecință a căii de atac extraordinare, și nicidecum a actului emis de instanța de contencios constituțional.

O astfel de problemă a fost dezlegată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.106 din 22 septembrie 2010,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eftimie Petcu în Dosarul nr. 6.541/3/2012 (1.915/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală și de Constantin Drăghici în Dosarul nr. 11.591/3/2012 (2.587/2012) al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010. Cu acel prilej, Curtea exercitând controlul *a priori* asupra dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală a României, a statuat că nu poate fi primită critica referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și de prevederile art. 147 alin. (1) și (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, deoarece „*Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe durata acestui termen fiind suspendate de drept. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii (erga omnes), și nu limitate doar la părțile din procesul în cadrul căruia a fost ridicată excepția (inter partes) și au putere numai pentru viitor. Efectele juridice produse de dispozițiile legale anterior constatării neconstituționalității lor rămân valabile, potrivit principiului aplicării legilor în timp*”. Totodată, soluția legislativă care consacră dreptul persoanelor prevăzute de lege de a exercita calea de atac a revizuirii „*nu intră în coliziune cu prevederile constituționale privind efectele ex nunc ale deciziei Curții Constituționale, revizuirea putând fi exercitată numai după publicarea în Monitorul Oficial al României a actului Curții [...]. Reglementarea legislativă este firească și echitabilă, atâta vreme cât, în cauza respectivă, părțile, dând dovadă de diligență, au invocat excepția de neconstituționalitate, înțelegând să se folosească de acest mijloc de apărare în scopul valorificării drepturilor și intereselor lor legitime*”.

În sfârșit, nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia sunt afectate dispozițiile constituționale ale egalității în fața legii, deoarece, pe de o parte, egalitatea nu înseamnă uniformitate și, pe de altă parte, justițiabilul, care, dând dovadă de diligență pentru apărarea drepturilor sale, a uzat de excepția de neconstituționalitate, nu se află în aceeași situație juridică cu cel care nu a făcut acest lucru. Limitarea prevăzută de textul legal contestat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu presupune un tratament juridic diferit pentru părți aflate în aceeași situație juridică (ci, dimpotrivă, asigură tuturor autorilor aceleiași excepții de neconstituționalitate posibilitatea de a invoca decizia de admitere a acesteia în cauzele în care au ridicat-o, în cadrul procedurii de revizuire instituite de art. 408² din Codul de procedură penală). Totodată, această limitare corespunde naturii specifice a revizuirii de cale extraordinară de atac ce permite încălcarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri definitive numai în situații excepționale, care au o strictă legătură cu cauza în care a fost pronunțată hotărârea.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea scoaterii din rezervele de stat a unor produse și a acordării acestora ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, pentru populația din județele Botoșani, Neamț și Vaslui

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, și al art. 5 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 928/2012 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei și de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă scoaterea din rezervele de stat și acordarea ca ajutoare umanitare interne de urgență, cu titlu gratuit, în limita sumei de 420 mii lei, necesare desfășurării acțiunilor de intervenție în sprijinul populației din județele Botoșani (140 mii lei), Neamț (140 mii lei) și Vaslui (140 mii lei), afectate de căderile abundente de zăpadă însoțite de viscol, constând în 60 tone de motorină, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale va scădea din gestiune, la prețurile de înregistrare, prin debitarea contului 6891 „Cheltuieli privind rezerva de stat”, cantitățile de produs aprobate a fi scoase din rezervele de stat, potrivit prezentei hotărâri, pe baza avizelor de expediție și a proceselor-verbale de predare-primire semnate de împuterniciții desemnați de instituțiile prefectului din județele Botoșani, Neamț și Vaslui.

Art. 3. — (1) Transportul produsului până la locurile indicate de instituțiile prefectului din județele Botoșani, Neamț și Vaslui se va efectua în regim de urgență cu mijloace auto din dotare și/sau ale unor societăți comerciale angajate de Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

(2) Cheltuielile legate de transportul produsului se suportă de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, în limita bugetului aprobat.

(3) Schimbarea, sub orice formă, a destinației produselor acordate ca ajutor umanitar de urgență, cu titlu gratuit, din rezervele de stat este interzisă și atrage, după caz, răspunderea civilă, administrativă, disciplinară sau penală.

Art. 4. — (1) Instituțiile prefectului din județele Botoșani, Neamț și Vaslui vor justifica distribuirea produselor scoase din rezervele de stat în condițiile prezentei hotărâri, potrivit prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 371/1993 privind acordarea, în primă intervenție, a ajutoarelor umanitare populației sinistrate, ca urmare a unor situații excepționale.

(2) Documentele justificative privind distribuirea produsului vor fi păstrate la sediul instituțiilor prefectului din județele Botoșani, Neamț și Vaslui în vederea punerii lor la dispoziția organelor de control abilitate.

Art. 5. — (1) În anul 2013 se aprobă reîntregirea stocurilor rezervă de stat diminuat ca urmare a acordării de ajutoare umanitare gratuite cu cantitatea de 480 tone de motorină SR EN 590, maximum 0,001% sulf, fără conținut de EMAG, în limita sumei de 2.200 mii lei.

(2) Finanțarea reîntregirii stocurilor rezervă de stat cu cantitatea prevăzută la alin. (1) se asigură în anul 2013 din activitatea de „intervenții operative și reîntregirea stocurilor diminuate”, activitate finanțată integral din veniturile proprii ale Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor interne,
Constantin Cătălin Chiper,
secretar de stat

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și
Probleme Speciale,

Cătălin-Ștefăniță Zisu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

ANEXĂ

**REPARTIZAREA CANTITĂȚII DE MOTORINĂ
care se scoate din rezervele de stat ca ajutor umanitar de urgență pentru populația
din județele Botoșani, Neamț și Vaslui**

			Botoșani	Neamț	Vaslui	TOTAL
0	1	2	3	4	5	6
1	Motorină	tone	20,0	20,0	20,0	60,0
VALOARE		mii lei	140,0	140,0	140,0	420,0

NOTĂ:

Cantitățile de motorină pot fi diminuate în funcție de posibilitățile tehnologice de încărcare la capacitatea maximă a autocisternei.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor bunuri mobile aflate în domeniul privat al statului din administrarea Școlii Superioare de Aviație Civilă în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unor bunuri mobile, având datele tehnice prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflate în domeniul privat al statului, din administrarea Școlii Superioare de Aviație Civilă, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Transporturilor, în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 2. — Predarea-preluarea bunurilor mobile transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Bunurile mobile ce fac obiectul transmiterii urmează a fi operate/exploatate, în condițiile legii, de către structura de specialitate din cadrul Serviciului Român de Informații.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Ministrul transporturilor,

Relu Fenechiu

Directorul Serviciului Român de Informații,
George Cristian Maior

București, 16 ianuarie 2013.
Nr. 16.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor mobile aflate în domeniul privat al statului care se transmit din administrarea Școlii Superioare de Aviație Civilă, instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Transporturilor, în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Denumirea bunului	Cantitatea	Persoana juridică de la care se transmite bunul	Persoana juridică la care se transmite bunul
Elicopter EC 135 155B Dauphin, înmatriculat YR-MDH Seria de fabricație: 6637	1 buc.	Ministerul Transporturilor — Școala Superioară de Aviație Civilă	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”
Simulator ENT ROL, model H15 (FNPT II MCC), replică a aparatului de zbor Eurocopter EC 155B	1 buc.	Ministerul Transporturilor — Școala Superioară de Aviație Civilă	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

RECTIFICĂRI

La Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2011, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Civic Maghiar — Magyar Polgári Párt, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 30 martie 2012, se face următoarea rectificare: în loc de: „— *Cuantumul total al cotizațiilor încasate în anul 2011 de la membrii partidului: 50.222 lei*” se va citi: „— *Cuantumul total al cotizațiilor încasate în anul 2011 de la membrii partidului: 50.612 lei*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

